2026/697

20.3.2026

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2026/697

ze dne 11. března 2026

o spolupráci mezi donucovacími orgány příslušnými pro vymáhání dodržování směrnice (EU) 2019/633 o nekalých obchodních praktikách mezi podniky v zemědělském a potravinovém řetězci

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po předložení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

v souladu s řádným legislativním postupem ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Výrazná nerovnováha ve vyjednávací síle mezi dodavateli a kupujícími zemědělských produktů a potravinářských výrobků může vést k nekalým obchodním praktikám v zemědělském a potravinovém řetězci. Za účelem omezení výskytu takových praktik, které mají nepříznivý vliv na životní úroveň zemědělské komunity, zavedla směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/633 ([3]) minimální unijní standard ochrany proti nekalým obchodním praktikám.

(2) Komise ve své zprávě ze dne 23. dubna 2024 nazvané „Provádění zákazu nekalých obchodních praktik v zájmu posílení postavení zemědělců a hospodářských subjektů v zemědělském a potravinovém řetězci – aktuální stav“ zdůraznila přetrvávající nerovnováhu v zemědělsko-potravinovém řetězci, z níž vyplývá větší potřeba nových opatření, která by zvýšila ochranu dodavatelů a všem hospodářským subjektům zajistila dostatečnou vyjednávací sílu.

(3) Směrnice (EU) 2019/633 stanoví požadavek, aby členské státy určily donucovací orgány s cílem zajistit účinné prosazování zákazů stanovených v uvedené směrnici. Uvedená směrnice rovněž stanoví požadavek, aby Komise a donucovací orgány členských států úzce spolupracovaly, a zajistily tak společný přístup k uplatňování pravidel stanovených v uvedené směrnici. Donucovací orgány mají zejména usilovat o předcházení nekalým obchodním praktikám s přeshraničním rozměrem, k nimž zcela nebo zčásti dochází na jejich území, nebo o zastavení těchto praktik. Toho mají dosáhnout především vzájemnou spoluprací, mimo jiné v podobě sdílení informací a spolupráce při šetřeních, jež mají přeshraniční rozměr. Ačkoli donucovací orgány členských států mají i nadále plně k dispozici rozsah a možnosti spolupráce podle směrnice (EU) 2019/633, je vhodné řešit některé obtíže související s mechanismem spolupráce a zvýšit jeho účinnost.

(4) Vzhledem k zásadě teritoriality by donucovací orgány mohly čelit potížím při shromažďování informací, zjišťování porušení a ukládání a vymáhání pokut a jiných stejně účinných sankcí, pokud je kupující usazen v jiném členském státě. Tak je tomu například v případě, kdy hospodářské subjekty v zemědělském a potravinovém řetězci nebo jejich aliance mají přeshraniční nákupní strategii. Tyto potíže ovlivňují systém vymáhání dodržování pravidel zavedený směrnicí (EU) 2019/633, který závisí na spolupráci mezi donucovacími orgány, a mohly by vést k nerovnému vymáhání zákazu nekalých obchodních praktik, což vede k oslabení ochrany dodavatelů zemědělských produktů a potravinářských výrobků požadované uvedenou směrnicí. Je proto vhodné stanovit určitá jednotná pravidla pro posílení spolupráce mezi donucovacími orgány v přeshraničních případech. Posílení této spolupráce by vedlo k účinnější ochraně před nekalými obchodními praktikami s přeshraničním rozměrem a přispělo by k posílení postavení zemědělců v tomto dodavatelském řetězci, čímž by byla zajištěna odpovídající životní úroveň zemědělského obyvatelstva.

([1]) Úř. věst. C, C/2025/2970, 16.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/2970/oj.
([2]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 12. února 2026 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 5. března 2026.
([3]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/633 ze dne 17. dubna 2019 o nekalých obchodních praktikách mezi podniky v zemědělském a potravinovém řetězci, (Úř. věst. L 111, 25.4.2019, s. 59, ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2019/633/oj).

(5) Vzhledem k tomu, že směrnice (EU) 2019/633 umožňuje členským státům zachovat nebo zavést přísnější vnitrostátní předpisy ve vztahu k nekalým obchodním praktikám, je třeba vyjasnit, že se toto nařízení se na uvedená pravidla nevztahuje. Členské státy by však měly mít možnost rozhodnout, že jejich donucovací orgány mohou ve vztahu k takovým pravidlům využít možností zavedených v rámci mechanismu dobrovolné spolupráce stanoveného tímto nařízením. Tato možnost by mohla být obzvláště důležitá v případech, kdy jsou přísnější vnitrostátní pravidla v některých členských státech kategorizována jako imperativní ustanovení, jejichž cílem je zaručit stabilní a udržitelné dodávky potravinářských výrobků spotřebitelům. V takových případech by donucovací orgány měly mít právo odmítnout vyhovět takové žádosti týkající se dobrovolné spolupráce.

(6) Aby donucovací orgány mohly účinně uplatňovat povinnosti podle tohoto nařízení, měly by mít k dispozici potřebné zdroje a odborné znalosti.

(7) Donucovací orgány by měly mít pravomoc poskytovat si navzájem jakékoli skutkové nebo právní poznatky, včetně důvěrných informací, a využívat je při dokazování v souladu se svým vnitrostátním právem. Poskytované informace by se při dokazování měly využívat pouze za účelem uplatňování tohoto nařízení s cílem prosazovat pravidla stanovená směrnicí (EU) 2019/633 a v souvislosti s věcí, pro kterou je shromáždil dožádaný donucovací orgán. S náležitým ohledem na oprávněné zájmy dotčené fyzické nebo právnické osoby by měla být zaručena důvěrnost poskytnutých informací. Měly by být zohledněny žádosti stěžovatelů o ochranu informací na základě čl. 5 odst. 3 směrnice (EU) 2019/633 a ochrana by měla být zajištěna i při přeshraničním prosazování.

(8) S cílem pomoci zastavit nekalé obchodní praktiky, které mají přeshraniční rozměr, by donucovací orgány měly být na svém území oprávněny provádět vyšetřovací opatření za jiné donucovací orgány. Tato vyšetřovací opatření by měl dožádaný donucovací orgán přijmout v souladu s pravomocemi, které mu byly svěřeny podle čl. 6 odst. 1 prvního pododstavce písm. a), b) a c) směrnice (EU) 2019/633, a v souladu se svým vnitrostátním právem.

(9) Spolupráce mezi donucovacími orgány, pokud jde o výkon konečných rozhodnutí o uložení pokut nebo jiných stejně účinných sankcí a předběžných opatření přijatých v souladu s čl. 6 odst. 1 prvním pododstavcem písm. e) směrnice (EU) 2019/633, je velmi důležitá pro dosažení účinné ochrany před nekalými obchodními praktikami s přeshraničním rozměrem. Za tímto účelem je nezbytné, aby byla dožádanému donucovacímu orgánu svěřena pravomoc vykonat konečné rozhodnutí přijaté dožadujícím donucovacím orgánem v případě, že výběr pokut nebo výkon stejně účinné sankce nebo předběžného opatření dožadujícím donucovacím orgánem není úspěšný. V případech, kdy výběr pokut nebo výkon stejně účinných sankcí nebo předběžných opatření v členském státě dožádaného donucovacího orgánu provádí jiný příslušný vnitrostátní orgán, měl by mít dožádaný donucovací orgán pravomoc zahájit u tohoto jiného příslušného vnitrostátního orgánu výběr pokuty nebo výkon stejně účinných sankcí nebo předběžných opatření.

(10) Donucovací orgány by měly být na svém území a v souladu se svým vnitrostátním právem oprávněny vymáhat nebo zahajovat řízení o výkonu konečných rozhodnutí o uložení pokut nebo jiných stejně účinných sankcí nebo předběžných opatření za ostatní donucovací orgány za předpokladu, že tyto ostatní donucovací orgány zjistily, že pokuty nebo jiné stejně účinné sankce nebo předběžná opatření nemohou být v členských státech těchto jiných donucovacích orgánů vymáhány.

(11) Za účelem zvýšení účinnosti a účelnosti tohoto nařízení, zajištění hladké spolupráce mezi donucovacími orgány a zamezení nadměrným nákladům pro dožádané donucovací orgány by měla být stanovena pravidla pro krytí nákladů na opatření přijatá podle tohoto nařízení.

(12) Donucovací orgány by se měly vzájemně informovat o nekalých obchodních praktikách s přeshraničním rozměrem, k nimž docházelo nebo dochází na jejich území.

(13) Donucovací orgány by měly vzájemně spolupracovat prostřednictvím žádostí o vzájemnou pomoc. V těchto žádostech by mělo být uvedeno, jaké informace nebo opatření jsou v jednotlivých případech považovány za nezbytné k provedení šetření nekalých obchodních praktik. Aby mohl dožádaný donucovací orgán žádosti vyhovět, měla by žádost obsahovat všechny nezbytné informace o údajné nekalé obchodní praktice.

(14) Donucovací orgány by neměly být oprávněny odmítnout vyhovět žádosti o informace nebo odmítnout účast na donucovacích opatřeních, s výjimkou případů, kdy je pravděpodobné, že by jiná donucovací opatření, správní rozhodnutí nebo soudní řízení přijatá na vnitrostátní úrovni mimo rámec mechanismu vzájemné pomoci podle tohoto nařízení zajistila ukončení nekalé obchodní praktiky s přeshraničním rozměrem. Odmítnutí by mělo být možné i v případech, kdy žádosti nespadají do oblasti působnosti tohoto nařízení nebo jsou v rozporu s vnitrostátním právem dožádaného donucovacího orgánu. Donucovací orgány by měly takové odmítnutí odůvodnit.

(15) Překážku hladké spolupráce mezi donucovacími orgány by mohla představovat chybějící procesní ujednání o jazykovém režimu. Z tohoto důvodu by se donucovací orgány měly dohodnout na jazyce, který mezi sebou budou používat ve všech oznámeních, žádostech a sděleních. Pokud se na jazyce, který se má používat, nedohodnou, měla by se použít standardní pravidla pro používání jazyků stanovená v tomto nařízení.

(16) V případě, že může docházet k rozsáhlým nekalým obchodním praktikám s přeshraničním rozměrem zahrnujícím kupující a dodavatele z nejméně tří členských států, měly by mít donucovací orgány, jež jsou těmito praktikami dotčeny, možnost vydávat varování prostřednictvím zvláštního systému, účastnit se koordinovaných postupů a určit koordinátora, který bude koordinovat spolupráci mezi příslušnými orgány, na jejichž území k těmto praktikám může docházet. Aby bylo možné určit, které donucovací orgány jsou rozsáhlou nekalou obchodní praktikou s přeshraničním rozměrem dotčeny, je třeba posoudit všechny relevantní aspekty, zejména místo, kde je kupující usazen, a umístění dodavatelů, kteří mohou být touto praktikou dotčeni. Odhalování rozsáhlých nekalých obchodních praktik s přeshraničním rozměrem by mělo být podpořeno výměnou informací mezi donucovacími orgány, pokud existuje důvodné podezření, že k takové praktice dochází. Koordinátor by měl vykonávat svou pravomoc v rámci úzké spolupráce s ostatními dotčenými donucovacími orgány. Všechny donucovací orgány dotčené rozsáhlou nekalou obchodní praktikou s přeshraničním rozměrem by se měly aktivně zapojit do šetření v rané fázi, vydávat varování Komisi a ostatním dotčeným donucovacím orgánům a sdílet s nimi o takových praktikách informace, které mají k dispozici.

(17) Měly by být stanoveny postupy pro koordinaci vyšetřovacích a donucovacích opatření týkajících se rozsáhlých nekalých obchodních praktik s přeshraničním rozměrem. Koordinované postupy proti takovým praktikám by měly zajistit, aby donucovací orgány mohly zvolit nejvhodnější a nejúčinnější nástroje k zastavení těchto praktik.

(18) Je třeba vyjmenovat případy, kdy se donucovací orgán dotčený nekalou obchodní praktikou s přeshraničním rozměrem může rozhodnout, že účast na koordinovaném postupu odmítne. Zejména by důvodem k odmítnutí účasti na koordinovaném postupu by neměl být nedostatek dostupných zdrojů na straně tohoto donucovacího orgánu.

(19) S cílem zajistit, aby donucovací orgány dotčené koordinovaným postupem měly k dispozici všechny potřebné nástroje pro komunikaci, spolupráci a koordinaci, by toto nařízení mělo stanovit pravidla pro jazykový režim.

(20) Vzhledem k tomu, že směrnice (EU) 2019/633 rovněž chrání dodavatele v Unii před nekalými obchodními praktikami kupujících usazených mimo Unii a chrání dodavatele usazené mimo Unii při prodeji zemědělských produktů a potravinářských výrobků do Unie, měla by se tímto nařízením rovněž stanovit pravidla pro vzájemnou spolupráci donucovacích orgánů, pokud jde o nekalé obchodní praktiky zahrnující kupující a dodavatele usazené mimo Unii, které jsou zakázány směrnicí (EU) 2019/633.

(21) Směrnice (EU) 2019/633 rovněž chrání dodavatele v Unii před nekalými obchodními praktikami kupujících usazených mimo Unii. Je proto vhodné stanovit pravidla, která donucovacím orgánům umožní v takových případech provádět šetření účinněji. Za tímto účelem by měl mít donucovací orgán možnost požádat kupujícího, aby určil kontakt v rámci Unie, který bude pro donucovací orgán hlavním kontaktem a usnadní šetření. Donucovací orgány by rovněž měly informovat sebe navzájem a Komisi v případech, kdy kupující takové žádosti nevyhoví.

(22) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení opatření stanovených v tomto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci k vypracování standardizovaných formulářů žádostí o vzájemnou pomoc. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ([4]).

(23) V zájmu účinného provádění pravidel, jejichž cílem je posílit postavení hospodářských subjektů v zemědělském a potravinovém řetězci, které jsou vystaveny nekalým obchodním praktikám, by zpráva o uplatňování pravidel podle tohoto nařízení měla být podkladem pro proces přezkumu směrnice (EU) 2019/633. Je důležité, aby Komise měla přehled o uplatňování tohoto nařízení v členských státech. Kromě toho by Komise měla být schopna posoudit účinnost tohoto nařízení. Za tímto účelem by donucovací orgány členských států měly do svých výročních zpráv předkládaných Komisi zahrnout činnosti spadající do oblasti působnosti tohoto nařízení.

(24) S cílem usnadnit účinné prosazování pravidel by Komise měla zřídit a spravovat platformu, která umožní rychlou výměnu informací nebo žádostí mezi donucovacími orgány a případně s Komisí.

(25) Za účelem zohlednění budoucích technických potřeb, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o změny týkající se nástroje, který se má používat pro správu oznámení a sdělení mezi donucovacími orgány. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ([5]). Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

(26) Toto nařízení ctí základní práva a dodržuje zásady uznávané zejména v Listině základních práv Evropské unie a přítomné v ústavní tradici členských států. Toto nařízení by proto mělo být vykládáno a uplatňováno v souladu s těmito právy a zásadami.

(27) Trestní vyšetřování a soudní řízení v členských státech by nemělo být uplatňováním tohoto nařízení dotčeno. Rozhodnutí Rady 2008/976/SVV ([6]), rámcové rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ([7]) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ([8]) by proto měly mít přednost před tímto nařízením, a to v rozsahu, v jakém nekalá obchodní praktika spadá do oblasti působnosti těchto právních aktů.

([4]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

([5]) Interinstitucionální dohoda mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Evropskou komisí o zdokonalení tvorby právních předpisů (Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj).

([6]) Rozhodnutí Rady 2008/976/SVV ze dne 16. prosince 2008 o Evropské soudní síti (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 130, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/976/oj).

([7]) Rámcové rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut (Úř. věst. L 76, 22.3.2005, s. 16, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2005/214/oj).

([8]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech (Úř. věst. L 130, 1.5.2014, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/41/oj).

(28) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž posílení spolupráce mezi donucovanými orgány příslušnými pro prosazování zákazu nekalých obchodních praktik podle směrnice (EU) 2019/633 v přeshraničních případech, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, neboť nejsou schopny zajistit spolupráci a koordinaci samostatným jednáním, ale spíše jej z důvodu jeho územního a osobního rozsahu může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

(29) S cílem poskytnout donucovacím orgánům potřebný čas k tomu, aby mohly zavést pravidla stanovená v tomto nařízení, by mělo být jeho uplatňování odloženo o 18 měsíců po jeho vstupu v platnost,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

S cílem bojovat proti praktikám, které se výrazně odchylují od zásad poctivého obchodního styku, jsou v rozporu s dobrou vírou a poctivým jednáním a jsou jednostranně vnuceny jedním obchodním partnerem druhému, stanoví toto nařízení určitá pravidla, podle nichž donucovací orgány, které jsou svými členskými státy určeny jako orgány příslušné pro prosazování zákazu nekalých obchodních praktik mezi podniky v zemědělském a potravinovém řetězci podle směrnice (EU) 2019/633, spolupracují mezi sebou navzájem a koordinují svou činnost mezi sebou s cílem zajistit účinnost uvedené směrnice.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na prosazování zákazu nekalých obchodních praktik mezi podniky v zemědělském a potravinovém řetězci, který je stanoven v čl. 3 odst. 1 a 2 směrnice (EU) 2019/633 a má přeshraniční rozměr, k nimž dochází v souvislosti s prodejem zemědělských produktů a potravinářských výrobků mezi kupujícími a dodavateli uvedenými v čl. 1 odst. 2 zmíněné směrnice.

Kapitola IV tohoto nařízení se použije rovněž ve vztahu ke krátkým lhůtám stanoveným pro specifická odvětví na dobu kratší než 30 dnů na základě čl. 3 odst. 1 písm. b) směrnice (EU) 2019/633 nebo vnitrostátních pravidel ponechaných v platnosti nebo zavedených na základě čl. 9 odst. 1 uvedené směrnice, pokud tak členský stát rozhodne v souladu s články 15 a 16 tohoto nařízení.

Kapitola VI tohoto nařízení se použije ve vztahu k nekalým obchodním praktikám, do nichž jsou zapojeni dodavatelé nebo kupující usazení mimo Unii.

2. Tímto nařízením nejsou dotčena pravidla Unie a vnitrostátní pravidla pro mezinárodní právo soukromé, zejména pravidla o soudní příslušnosti a rozhodném právu.

3. Tímto nařízením není dotčeno uplatňování opatření týkajících se justiční spolupráce v občanských a trestních věcech v členských státech, zejména fungování Evropské justiční sítě zřízené rozhodnutím Rady 2008/976/SVV, ani uplatňování rámcového rozhodnutí 2005/214/SVV a směrnice 2014/41/EU.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí definice stanovené v článku 2 směrnice (EU) 2019/633. Kromě toho se pro účely tohoto nařízení rozumí:

1) „donucovacím orgánem“ vnitrostátní orgán nebo vnitrostátní orgány určené členským státem podle čl. 4 odst. 1 směrnice (EU) 2019/633;

2) „dožadujícím donucovacím orgánem“ donucovací orgán, který podává žádost o vzájemnou pomoc;

3) „dožádaným donucovacím orgánem“ donucovací orgán, který obdrží žádost o vzájemnou pomoc;

4) „nekalou obchodní praktikou s přeshraničním rozměrem“ nekalá obchodní praktika zahrnující jednoho dodavatele a jednoho kupujícího, pokud jsou dodavatel a kupující usazeni ve dvou různých členských státech;

5) „rozsáhlou nekalou obchodní praktikou s přeshraničním rozměrem“ nekalá obchodní praktika zahrnující dodavatele a kupující, kteří jsou usazeni alespoň ve třech členských státech;

6) „konečným rozhodnutím“ rozhodnutí, které není možno nebo již není možno napadnout řádnými opravnými prostředky.

Článek 4

Obecná zásada

Donucovací orgány vzájemně spolupracují s cílem předcházet nekalým obchodním praktikám s přeshraničním rozměrem, k nimž dochází na jejich území, nebo nekalé obchodní praktiky zastavit.

KAPITOLA II

ZDROJE, ODBORNÉ ZNALOSTI A DŮVĚRNOST

Článek 5

Zdroje a odborné znalosti

Členské státy zajistí, aby donucovací orgány měly nezbytné zdroje k uplatňování tohoto nařízení a k podpoře informovanosti kupujících a dodavatelů o jeho ustanoveních.

Článek 6

Důvěrnost informací

1. Pro účely tohoto nařízení mají donucovací orgány pravomoc vzájemně si poskytovat informace a při dokazování využívat jakékoli skutkové nebo právní okolnosti, včetně důvěrných informací.

2. Informace uvedené v odstavci 1 se smějí při dokazování využívat pouze za účelem použití tohoto nařízení a v souvislosti s věcí, pro kterou je shromáždil dožádaný donucovací orgán.

3. Informace uvedené v odstavci 1 mohou donucovací orgány použít pouze s náležitým ohledem na oprávněné zájmy fyzické nebo právnické osoby, včetně ochrany obchodního tajemství a práv duševního vlastnictví.

4. V případech, kdy stěžovatel žádá o ochranu informací podle čl. 5 odst. 3 směrnice (EU) 2019/633, požádá donucovací orgán, který stížnost obdržel, nejdříve stěžovatele o udělení souhlasu, než chráněné informace poskytne jinému donucovacímu orgánu.

KAPITOLA III

MECHANISMUS VZÁJEMNÉ POMOCI

Článek 7

Žádosti o informace

1. Na žádost dožadujícího donucovacího orgánu poskytne dožádaný donucovací orgán dožadujícímu donucovacímu orgánu neprodleně, nejpozději však do 90 dnů ode dne podání žádosti, informace požadované ke zjištění, zda v členském státě dožadujícího donucovacího orgánu došlo nebo dochází k nekalé obchodní praktice s přeshraničním rozměrem. Dožadující donucovací orgán a dožádaný donucovací orgán se mohou dohodnout na prodloužení této 90denní lhůty o dalších 30 dnů.

2. Pokud dožádaný donucovací orgán nemá k dispozici všechny informace požadované podle odstavce 1, může jeho odpověď na tuto žádost obsahovat pouze částečné informace nebo sdělení, že požadované informace chybí. V obou případech dožádaný donucovací orgán uvede důvod zaslání takové odpovědi. Dožádaný donucovací orgán se může rozhodnout, že chybějící informace shromáždí, a v takovém případě o svém rozhodnutí informuje dožadující donucovací orgán a shromážděné informace s tímto orgánem sdílí.

3. Informace, které mají být poskytnuty za základě žádosti podle odstavce 1, shromažďuje dožádaný donucovací orgán a dožadující donucovací orgán je používá pouze v souladu se svým příslušným vnitrostátním právem.

Článek 8

Žádosti o vyšetřovací opatření

1. Na žádost dožadujícího donucovacího orgánu a v jeho zastoupení provede dožádaný donucovací orgán vyšetřovací opatření v souladu s pravomocemi stanovenými v čl. 6 odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c) směrnice (EU) 2019/633 a v souladu se svým vnitrostátním právem s cílem určit, zda došlo nebo dochází k nekalé obchodní praktice s přeshraničním rozměrem.

2. Pokud dožádaný donucovací orgán vykonává pravomoci stanovené v čl. 6 odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c) směrnice (EU) 2019/633 na žádost dožadujícího donucovacího orgánu a v jeho zastoupení, je úředníkům a dalším doprovázejícím osobám, které dožadující donucovací orgán pověřil nebo jmenoval, povoleno doprovázet dožádaný donucovací orgán a napomáhat mu, a to pod dohledem jeho úředníků a za podmínky, že dožadující donucovací orgán informoval předem dožádaný donucovací orgán o svém přání účastnit se.

3. Dožádaný donucovací orgán neprodleně informuje dožadující donucovací orgán o krocích a opatřeních, které přijal nebo má v úmyslu přijmout podle odstavce 1.

Článek 9

Žádosti o výkon rozhodnutí o uložení pokut nebo jiných stejně účinných sankcí a předběžných opatření

1. Na žádost dožadujícího donucovacího orgánu dožádaný donucovací orgán v souladu se svým vnitrostátním právem vykoná konečná rozhodnutí o uložení pokut nebo jiných stejně účinných sankcí a předběžných opatření přijatých v souladu s čl. 6 odst. 1 prvním pododstavcem písm. e) směrnice (EU) 2019/633 nebo bezodkladně zahájí postupy za účelem vykonání takových rozhodnutí členským státem dožadujícího donucovacího orgánu.

2. Odstavec 1 se použije, pouze pokud dožadující donucovací orgán zjistí, že kupující, vůči němuž je vykonatelná pokuta a další stejně účinné sankce a předběžná opatření, nemá na území členského státu dožadujícího donucovacího orgánu dostatečný majetek.

3. Dožadující donucovací orgán může požádat pouze o výkon konečného rozhodnutí.

4. Otázky týkající se promlčecích lhůt pro vymáhání pokut, jiných stejně účinných sankcí a předběžných opatření se řídí vnitrostátním právem členského státu dožádaného donucovacího orgánu.

Článek 10

Náklady

1. Donucovací orgány nesmí dodavatelům ukládat žádné poplatky ke krytí nákladů souvisejících s přeshraničním rozměrem nekalé obchodní praktiky.

2. Donucovací orgány se musí vzdát všech nároků na náhradu nákladů vzniklých při uplatňování tohoto nařízení, které mají vůči sobě navzájem, s výjimkou nákladů vzniklých dožádanému donucovacímu orgánu v souvislosti s opatřeními přijatými podle článků 7, 8, 9, 15 nebo 16, jak je uvedeno v odstavcích 3 a 4 tohoto článku.

3. V souvislosti s opatřeními přijatými podle článků 7, 8, 15 nebo 16 může dožádaný donucovací orgán požádat dožadující donucovací orgán, aby zcela nebo částečně nesl přiměřené dodatečné náklady, včetně nákladů na překlad, nákladů práce a správních nákladů. V takových případech nese dožadující donucovací orgán požadované náklady.

4. V souvislosti s opatřeními přijatými podle článku 9 může dožádaný donucovací orgán vymáhat celkové náklady vzniklé v souvislosti s úhradou pokut vybraných v zastoupení dožadujícího donucovacího orgánu, včetně nákladů na překlad, nákladů práce a správních nákladů. Pokud výše pokut nepokrývá přiměřené dodatečně vzniklé náklady nebo pokud se dožádanému donucovacímu orgánu navzdory vynaložení veškerého přiměřeného úsilí nepodaří pokuty vybrat, může dožádaný donucovací orgán požádat dožadující donucovací orgán, aby vzniklé náklady v plné výši nebo částečně uhradil. V takovém případě dožadující donucovací orgán nese náklady, které jsou požadovány.

5. Dožádaný donucovací orgán vymáhá částky splatné podle tohoto článku v měně svého členského státu v souladu s jeho vnitrostátním právem.

6. Dožádaný donucovací orgán v případě potřeby přepočte pokuty na měnu svého členského státu podle směnného kurzu platného ke dni uložení pokut v souladu s jeho vnitrostátním právem.

Článek 11

Oznamovací mechanismus

Donucovací orgány oznámí Komisi a všem ostatním donucovacím orgánům každé rozhodnutí, kterým se stanoví, že v jejich členském státě dochází k nekalé obchodní praktice s přeshraničním rozměrem, a to do 30 dnů od jeho přijetí.

Článek 12

Postup pro žádosti o vzájemnou pomoc

1. Dožadující donucovací orgán při podání žádosti o vzájemnou pomoc:

a) uvede jako právní základ pro tuto žádost toto nařízení, vnitrostátní právní předpisy, kterými se provádí směrnice (EU) 2019/633 a odpovídající ustanovení čl. 1 odst. 2 a čl. 3 odst. 1 a 2 směrnice (EU) 2019/633, uvede účel žádosti, včetně popisu přeshraničního rozměru údajné nekalé obchodní praktiky, a upřesní informace požadované podle čl. 7 odst. 1 nebo donucovací opatření požadovaná podle článků 8 nebo 9 tohoto nařízení;

b) poskytne veškeré další relevantní informace nezbytné k tomu, aby dožádaný donucovací orgán mohl žádosti vyhovět, včetně jakýchkoliv informací, které lze získat pouze v členském státě dožadujícího donucovacího orgánu.

2. Žádosti o vzájemnou pomoc a veškerá sdělení s nimi spojená se podávají písemně. Pro žádosti o vzájemnou pomoc se použijí standardní formuláře, pokud byly stanoveny Komisí.

3. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví standardní formuláře pro žádosti o vzájemnou pomoc uvedené v odstavci 2. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 32.

Článek 13

Odmítnutí vyhovět žádosti o vzájemnou pomoc

1. Dožádaný donucovací orgán může odmítnout vyhovět žádosti o informace podle čl. 7 odst. 1, pouze pokud nastane alespoň jedna z těchto situací:

a) po konzultaci s dožadujícím donucovacím orgánem se oba donucovací orgány shodly na tom, že informace nejsou zapotřebí nebo že lze podat novou žádost v pozdější fázi;

b) již bylo zahájeno trestní vyšetřování nebo soudní řízení před soudními orgány členského státu dožádaného donucovacího orgánu nebo dožadujícího donucovacího orgánu proti témuž kupujícímu ve věci téže nekalé obchodní praktiky, která zahrnuje téhož dodavatele a totéž období nekalé obchodní praktiky, na něž se trestní vyšetřování nebo soudní řízení vztahují.

2. Dožádaný donucovací orgán může, po konzultaci s dožadujícím donucovacím orgánem, odmítnout vyhovět žádosti o donucovací opatření podle článku 8, pouze pokud nastane alespoň jedna z těchto situací:

a) již bylo zahájeno trestní vyšetřování nebo soudní řízení nebo byl vydán rozsudek proti témuž kupujícímu v souvislosti s touž nekalou obchodní praktikou, která zahrnuje téhož dodavatele a totéž období nekalé obchodní praktiky, na něž se toto trestní vyšetřování nebo soudní řízení vztahují, nebo bylo dosaženo soudního smíru s týmž kupujícím ve věci téže nekalé obchodní praktiky před soudními orgány členského státu dožádaného donucovacího orgánu;

b) již byl zahájen výkon nezbytných donucovacích pravomocí, včetně správního řízení, nebo již bylo přijato správní rozhodnutí proti témuž kupujícímu v souvislosti s touž nekalou obchodní praktikou, která zahrnuje téhož dodavatele a totéž období nekalé obchodní praktiky, na něž se vztahuje vyšetřování nebo správní rozhodnutí v členském státu dožádaného donucovacího orgánu s cílem dosáhnout rychlého a účinného ukončení této nekalé obchodní praktiky;

c) již bylo zahájeno trestní vyšetřování nebo soudní řízení před justičními orgány v členském státě dožadujícího donucovacího orgánu proti témuž kupujícímu ve věci téže nekalé obchodní praktiky, která zahrnuje téhož dodavatele a totéž období nekalé obchodní praktiky, na něž se trestní vyšetřování nebo soudní řízení vztahují;

d) dožádaný donucovací orgán může prokázat, že požadovaná donucovací opatření nejsou stanovena v čl. 6 odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c) směrnice (EU) 2019/633, nebo může prokázat, že se žádost týká krátkých lhůt stanovených pro specifická odvětví na dobu kratší než 30 dnů na základě čl. 3 odst. 1 písm. b) uvedené směrnice nebo vnitrostátních pravidel ponechaných v platnosti nebo zavedených na základě čl. 9 odst. 1 uvedené směrnice;

e) dožádaný donucovací orgán nemůže:

i) zajistit odpovídající ochranu v souladu s čl. 5 odst. 3 směrnice (EU) 2019/633 pro chráněné informace poskytované podle čl. 6 odst. 4 tohoto nařízení, nebo

ii) vyhovět žádosti bez přístupu k určitým informacím, s jejichž poskytnutím stěžovatel nesouhlasil podle čl. 6 odst. 4;

f) dožadující donucovací orgán neposkytl informace, které jsou nezbytné podle článku 12.

3. Dožádaný donucovací orgán může, po konzultaci s dožadujícím donucovacím orgánem, odmítnout vyhovět žádosti o donucovací opatření podle článku 9, pokud nastane alespoň jedna z těchto situací:

a) již bylo zahájeno trestní vyšetřování nebo soudní řízení nebo byl vydán rozsudek proti témuž kupujícímu v souvislosti s touž nekalou obchodní praktikou nebo bylo dosaženo soudního smíru s týmž kupujícím před soudními orgány členského státu dožádaného donucovacího orgánu ve věci téže nekalé obchodní praktiky;

b) již byl zahájen výkon nezbytných donucovacích pravomocí včetně správního řízení, nebo již bylo přijato správní rozhodnutí proti témuž kupujícímu ve věci téže nekalé obchodí praktiky v členském státu dožádaného donucovacího orgánu s cílem dosáhnout rychlého a účinného ukončení této nekalé obchodní praktiky;

c) již bylo zahájeno trestní vyšetřování nebo soudní řízení před soudními orgány v členském státě dožadujícího donucovacího orgánu proti témuž kupujícímu ve věci téže nekalé obchodní praktiky vůči témuž dodavateli;

d) dožádaný donucovací orgán může prokázat, že konečné rozhodnutí se týká krátkých lhůt stanovených pro specifická odvětví na dobu kratší než 30 dnů na základě čl. 3 odst. 1 písm. b) směrnice (EU) 2019/633 nebo vnitrostátních pravidel ponechaných v platnosti nebo zavedených na základě čl. 9 odst. 1 uvedené směrnice, nebo nemohlo být přijato nebo jej nelze provést v souladu s jeho vnitrostátním právem;

e) dožadující donucovací orgán neposkytl informace, které jsou nezbytné podle článku 12.

4. Dožádaný donucovací orgán uvědomí dožadující donucovací orgán bezodkladně o jakémkoli odmítnutí vyhovět žádosti o vzájemnou pomoc, přičemž uvede důvody tohoto odmítnutí.

Článek 14

Jazykový režim

1. Dotčené donucovací orgány se dohodnou na jazycích, které se mají používat pro podávání žádostí, oznámení a veškerých dalších sdělení, na něž se vztahuje tato kapitola, spojených s mechanismem vzájemné pomoci.

2. Pokud není možné dosáhnout mezi dotčenými donucovacími orgány dohody ohledně jazyků, které se mají používat, zasílají se žádosti o vzájemnou pomoc v úředním jazyce nebo jednom z úředních jazyků členského státu dožadujícího donucovacího orgánu, spolu s neoficiálním překladem do angličtiny, je-li požadován. Odpovědi se zasílají v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků členského státu dožádaného donucovacího orgánu, spolu s neoficiálním překladem do angličtiny, je-li požadován.

KAPITOLA IV

DOBROVOLNÁ SPOLUPRÁCE

Článek 15

Žádosti o informace v souvislosti s vnitrostátními pravidly

1. Členské státy mohou rozhodnout, že donucovací orgány mohou využít možností stanovených v článku 7 tohoto nařízení, pokud jde o krátké lhůty stanovené pro specifická odvětví na méně než 30 dnů na základě čl. 3 odst. 1 písm. b) směrnice (EU) 2019/633 nebo na základě vnitrostátních pravidel ponechaných v platnosti nebo zavedených podle čl. 9 odst. 1 uvedené směrnice.

2. Pokud tak členský stát rozhodne a dožadující donucovací orgán využije jedné nebo obou možností uvedených v odstavci 1, může dožádaný donucovací orgán poskytnout pouze částečné informace nebo poskytnutí informací odmítnout. Dožádaný donucovací orgán uvede důvody pro částečnou odpověď nebo odmítnutí. V takových případech se nepoužije článek 13.

Článek 16

Žádosti o vyšetřovací opatření v souvislosti s vnitrostátními pravidly

1. Pokud některý členský stát stanovil na základě čl. 3 odst. 1 písm. b) směrnice (EU) 2019/633 pro specifická odvětví krátké lhůty kratší než 30 dnů a jiný členský stát učinil totéž, což vedlo ke krátkým lhůtám stejné délky pro tatáž specifická odvětví, mohou se donucovací orgány těchto členských států dohodnout na využití možností stanovených v čl. 8 odst. 1 tohoto nařízení.

Podobně pokud členský stát ponechal v platnosti nebo zavedl přísnější vnitrostátní pravidla na základě čl. 9 odst. 1 směrnice (EU) 2019/633 a jiný členský stát učinil totéž, což vedlo ke stejně přísným vnitrostátním pravidlům pro stejnou velikost hospodářských subjektů nebo stejné druhy nekalých obchodních praktik, mohou se donucovací orgány těchto členských států dohodnout na využití možností stanovených v čl. 8 odst. 1 tohoto nařízení.

2. Pokud dožadující donucovací orgán využije jedné nebo obou z možností uvedených v odstavci 1, může dožádaný donucovací orgán odmítnout provést vyšetřovací opatření, aniž by uvedl důvody takového odmítnutí. V takových případech se nepoužije článek 13.

Článek 17

Postup podání žádosti

Pokud dožadující donucovací orgán využije možností stanovených v článku 15 nebo 16, zašle dožádanému donucovacímu orgánu žádost, v níž je:

a) uvedeno toto nařízení jako právní základ;

b) uveden vnitrostátní právní předpis, který stanoví zákaz dotčené nekalé obchodní praktiky nad rámec směrnice (EU) 2019/633, a je uvedeno, zda je toto vnitrostátní právní předpis založen na čl. 3 odst. 1 písm. b) nebo na čl. 9 odst. 1 směrnice (EU) 2019/633;

c) popsán účel žádosti;

d) popsána příslušná nekalá obchodní praktika a uvedeno, jak tato praktika překračuje rámec směrnice (EU) 2019/633;

e) upřesněno, jaké informace nebo jaká vyšetřovací opatření jsou požadovány.

KAPITOLA V

MECHANISMY PRO ŠETŘENÍ A VYMÁHÁNÍ U ROZSÁHLÝCH NEKALÝCH OBCHODNÍCH PRAKTIK S PŘESHRANIČNÍM ROZMĚREM

Článek 18

Zahájení koordinovaného postupu a jmenování koordinátora

1. Pokud existuje důvodné podezření, že by mohlo docházet k rozsáhlé nekalé obchodní praktice s přeshraničním rozměrem, donucovací orgány dotčené touto praktikou přistoupí na základě jejich vzájemné dohody k zahájení koordinovaného postupu. Zahájení tohoto koordinovaného postupu se bezodkladně oznámí Komisi.

2. Donucovací orgány, které jsou dotčeny možnou rozsáhlou nekalou obchodní praktikou s přeshraničním rozměrem, určí donucovací orgán, který bude koordinátorem. Za účelem dosažení dohody o určení koordinátora může Komise v případě potřeby usnadnit jednání mezi dotčenými donucovacími orgány. Pokud nejsou donucovací orgány schopny dosáhnout dohody o tomto určení, bude koordinátorem donucovací orgán, který vydal varování podle článku 24.

3. Donucovací orgány dotčené možnou rozsáhlou nekalou obchodní praktikou s přeshraničním rozměrem provedou na základě dostupných informací šetření. Upozorní ostatní dotčené donucovací orgány na výsledky těchto šetření podle článku 24.

4. Donucovací orgán se připojí ke koordinovanému postupu, pokud se v jeho průběhu ukáže, že je možnou rozsáhlou nekalou obchodní praktikou s přeshraničním rozměrem dotčen.

5. Za účelem zjištění, zda je donucovací orgán dotčen možnou rozsáhlou nekalou obchodní praktikou s přeshraničním rozměrem, je třeba vzít v úvahu všechny prvky, zejména:

a) členské státy, v nichž jsou kupující usazeni;

b) členské státy, v nichž jsou usazeni dodavatelé, kteří by mohli být nekalou obchodní praktikou dotčeni.

Článek 19

Důvody pro odmítnutí účasti na koordinovaném postupu

1. Donucovací orgán může odmítnout účastnit se koordinovaného postupu, pouze pokud nastane jedna nebo více z následujících situací:

a) v členském státě tohoto donucovacího orgánu již bylo zahájeno trestní vyšetřování, soudní řízení nebo správní řízení, byl vydán rozsudek nebo bylo dosaženo soudního smíru ve vztahu k témuž kupujícímu či kupujícím a ve věci téže nekalé obchodní praktiky, která zahrnuje téhož dodavatele a totéž období nekalé obchodní praktiky, na něž se toto trestní vyšetřování, soudní řízení nebo správní řízení vztahují;

b) v členském státě tohoto donucovacího orgánu před vydáním varování uvedeného v článku 24 již donucovací orgán zahájil šetření nebo již bylo vydáno správní rozhodnutí ohledně téhož kupujícího či kupujících ve věci téže nekalé obchodní praktiky, která zahrnuje téhož dodavatele a totéž období nekalé obchodní praktiky, na něž se šetření nebo správní rozhodnutí vztahují, s cílem dosáhnout ukončení rozsáhlé obchodní praktiky s přeshraničním rozměrem;

c) k rozsáhlé nekalé obchodní praktice s přeshraničním rozměrem v členském státě tohoto donucovacího orgánu nedošlo, a tento donucovací orgán tedy nemusí přijímat žádná donucovací opatření podle článku 6 směrnice (EU) 2019/633.

2. Pokud se donucovací orgán odmítne účastnit koordinovaného postupu, bezodkladně o svém rozhodnutí informuje Komisi a ostatní donucovací orgány dotčené rozsáhlou nekalou obchodní praktikou s přeshraničním rozměrem, přičemž uvede důvody svého rozhodnutí a doloží nezbytné podpůrné dokumenty.

Článek 20

Šetření v rámci koordinovaných postupů

1. Donucovací orgány, které se účastní koordinovaného postupu, zajistí, aby šetření a inspekce prováděly včas, účinně a koordinovaně. Donucovací orgány usilují o to, aby prováděly vyšetřování a inspekce a v míře, v níž to umožňuje vnitrostátní právo, uplatňovaly předběžná opatření, souběžně s těmi, která provádějí jiné donucovací orgány.

2. Donucovací orgány, které se účastní koordinovaného postupu, uvedou ve společném prohlášení výsledek šetření a posouzení rozsáhlé nekalé obchodní praktiky s přeshraničním rozměrem, přičemž shrnou přijatá vnitrostátní opatření a v náležitých případech různá stanoviska donucovacích orgánů.

3. Aniž jsou dotčena pravidla týkající se důvěrnosti a zachování obchodního tajemství stanovená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/943 ([9]), zveřejní donucovací orgány dotčené koordinovaným postupem společné prohlášení uvedené v odstavci 2 tohoto článku nebo jeho části na svých internetových stránkách a informují o zveřejnění Komisi.

Článek 21

Donucovací opatření při koordinovaných postupech

1. Donucovací orgány, které se účastní koordinovaného postupu, přijmou v rámci své jurisdikce veškerá nezbytná donucovací opatření podle článku 6 směrnice (EU) 2019/633 vůči kupujícímu či kupujícím, kteří jsou za rozsáhlou nekalou obchodní praktiku s přeshraničním rozměrem odpovědní, aby bylo dosaženo ukončení této nekalé obchodní praktiky.

2. Donucovací opatření podle odstavce 1 donucovací orgány přijímají v souladu s vnitrostátními předpisy svých členských států a koordinovaně s cílem dosáhnout ukončení rozsáhlé nekalé obchodní praktiky s přeshraničním rozměrem. Donucovací orgány, které se účastní koordinovaného postupu, usilují o přijetí donucovacích opatření souběžně ve všech členských státech dotčených rozsáhlou nekalou obchodní praktikou s přeshraničním rozměrem.

([9]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/943 ze dne 8. června 2016 o ochraně nezveřejněného know-how a obchodních informací (obchodního tajemství) před jejich neoprávněným získáním, využitím a zpřístupněním (Úř. věst. L 157, 15.6.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj).

Článek 22

Ukončení koordinovaného postupu

1. Koordinovaný postup je ukončen, pokud donucovací orgány, které se jej účastní, dospějí k závěru, že daná rozsáhlá nekalá obchodní praktika s přeshraničním rozměrem byla ve všech dotčených členských státech ukončena nebo že k žádné takové rozsáhlé nekalé obchodní praktice nedošlo.

2. Koordinátor určený v souladu s čl. 18 odst. 2 v náležitých případech o ukončení koordinovaného postupu bezodkladně uvědomí donucovací orgány členských států dotčených koordinovaným postupem a Komisi.

Článek 23

Úloha koordinátora

1. Koordinátor určený v souladu s čl. 18 odst. 2 zejména:

a) zajišťuje, aby byly všechny donucovací orgány, které se účastní koordinovaného postupu, řádně a včas informovány o pokroku šetření nebo donucovacího opatření a o předpokládaných dalších krocích a opatřeních, která je třeba přijmout;

b) koordinuje a sleduje vyšetřovací opatření přijatá donucovacími orgány, které se účastní koordinovaného postupu, v souladu s tímto nařízením;

c) koordinuje přípravu a sdílení všech nezbytných dokumentů mezi donucovacími orgány, které se účastní koordinovaného postupu;

d) informuje kupujícího či kupující o zahájení koordinovaného postupu a udržuje kontakt s kupujícím či kupujícími a dalšími stranami dotčenými vyšetřovacími nebo případně donucovacími opatřeními, pokud se donucovací orgány, které se účastní koordinovaného postupu, a koordinátor nedohodnou jinak;

e) v náležitých případech koordinuje posuzování, konzultace a sledování ze strany donucovacích orgánů, které se účastní koordinovaného postupu, jakož i další kroky nezbytné k plnění závazků navržených dotčeným kupujícím;

f) v náležitých případech koordinuje donucovací opatření přijatá donucovacími orgány, které se účastní koordinovaného postupu;

g) koordinuje žádosti o vzájemnou pomoc podané donucovacími orgány, které se účastní koordinovaného postupu, podle kapitoly III.

Koordinátorovi jsou při plnění úkolů stanovených v prvním pododstavci písm. b), c), e), f) a g) nápomocny ostatní donucovací orgány, které se účastní koordinovaného postupu.

2. Koordinátor nenese odpovědnost za jednání či opomenutí ostatních donucovacích orgánů, které se účastní koordinovaného postupu, při výkonu pravomocí stanovených v článku 6 směrnice (EU) 2019/633 a v tomto nařízení.

Článek 24

Systém varování

1. Donucovací orgán bezodkladně varuje Komisi a všechny ostatní donucovací orgány, že může docházet k rozsáhlé nekalé obchodní praktice s přeshraničním rozměrem, bez ohledu na to, zda k ní dochází pouze v rámci Unie, nebo současně v rámci Unie i v jedné nebo více třetích zemí. Komise může varování doplnit o jakékoli informace, které mohou donucovacím orgánům usnadnit přijetí rychlých a vhodných opatření.

2. Při vydávání varování uvedeného v odstavci 1 uvede donucovací orgán informace ohledně podezření, že dochází k rozsáhlé nekalé obchodní praktice s přeshraničním rozměrem, na kterou se vztahuje toto nařízení, včetně těchto informací:

a) podrobného popisu rozsáhlé nekalé obchodní praktiky s přeshraničním rozměrem;

b) členských států dotčených nebo potenciálně dotčených rozsáhlou nekalou obchodní praktikou s přeshraničním rozměrem;

c) totožnosti kupujícího nebo kupujících podezřelých z toho, že se dopouští rozsáhlé nekalé obchodní praktiky s přeshraničním rozměrem;

d) dotčené nekalé obchodní praktiky podle směrnice (EU) 2019/633 a podle vnitrostátního práva;

e) popisu soudních řízení, donucovacích opatření či dalších opatření přijatých s ohledem na rozsáhlou nekalou obchodní praktiku s přeshraničním rozměrem a jejich dat a trvání, jakož i jejich stavu;

f) identifikace donucovacích orgánů, které vedou řízení a přijímají opatření uvedená v písmeni e).

3. Donucovací orgán může při vydávání varování požádat donucovací orgány v jiných členských státech, aby ověřily, zda podle informací, které jsou těmto donucovacím orgánům dostupné nebo k nimž mohou mít přístup, by mohlo na území těchto jiných členských států docházet k téže rozsáhlé nekalé obchodní praktice s přeshraničním rozměrem nebo zda v těchto členských státech probíhá řízení nebo již byla přijata donucovací opatření ve vztahu k této nekalé obchodní praktice. Donucovací orgány v těchto ostatních členských státech na žádost bezodkladně odpoví.

Článek 25

Jazykový režim

1. Dotčené donucovací orgány se dohodnou na jazycích, které se mají používat pro podávání oznámení a veškerých dalších sdělení, na něž se vztahuje tato kapitola, spojených s koordinovanými postupy.

2. Pokud není možné dosáhnout mezi dotčenými donucovacími orgány dohody ohledně jazyků, které se mají používat, zasílají se oznámení a další sdělení v úředním jazyce nebo jednom z úředních jazyků členského státu, který oznámení či další sdělení podává, spolu s neoficiálním překladem do angličtiny, je-li požadován.

KAPITOLA VI

SPOLUPRÁCE V SOUVISLOSTI S DODAVATELI NEBO KUPUJÍCÍMI USAZENÝMI MIMO UNII

Článek 26

Spolupráce v souvislosti s dodavateli nebo kupujícími usazenými mimo Unii

V souvislosti s nekalými obchodními praktikami stanovenými v čl. 3 odst. 1 a 2 směrnice (EU) 2019/633, k nimž dochází v souvislosti s prodejem zemědělských produktů a potravinářských výrobků mezi kupujícími a dodavateli, jak jsou uvedeni v čl. 1 odst. 2 směrnice (EU) 2019/633, pokud jsou dodavatelé nebo kupující usazeni mimo Unii, může donucovací orgán:

a) požádat donucovací orgán jiného členského státu o informace, aby zjistil, zda v členském státě dožadujícího donucovacího orgánu došlo nebo dochází k nekalým obchodním praktikám; pro účely této žádosti se použijí obdobně článek 6, čl. 7 odst. 1, 2 a 3, články 10, 11 a 12, čl. 13 odst. 1 a článek 14;

b) upozornit Komisi a další dotčené donucovací orgány, pokud má podezření, že dochází k nekalé obchodní praktice vůči dodavateli usazenému mimo Unii nebo že kupující usazený mimo Unii uplatňuje nekalou obchodní praktiku a že by se tato nekalá obchodní praktika mohla týkat kupujících nebo dodavatelů usazených nejméně ve třech členských státech; pro účely takových upozornění se obdobně použije článek 6, čl. 24 odst. 2 a 3 a článek 25.

Článek 27

Odpovědná kontaktní osoba pro Unii

1. Pokud donucovací orgán přijme vyšetřovací opatření vůči kupujícímu usazenému mimo Unii v souvislosti s nekalou obchodní praktikou stanovenou v čl. 3 odst. 1 a 2 směrnice (EU) 2019/633 a pokud se domnívá, že s ním tento kupující nespolupracuje, může požadovat, aby kupující určil jako svou odpovědnou kontaktní osobu pro **Unii** fyzickou nebo právnickou osobu usazenou na území Unie.

2. Odpovědná kontaktní osoba pro Unii uvedená v odstavci 1:

a) působí jako hlavní kontakt pro dotčený donucovací orgán;

b) usnadňuje šetření, včetně tím, že poskytne požadované dokumenty, záznamy o transakcích, údaje a svědecké výpovědi dotčenému donucovacímu orgánu.

3. Pokud kupující usazený mimo Unii nevyhoví žádosti uvedené v odstavci 1, donucovací orgán, který žádost podal, neprodleně upozorní Komisi a všechny ostatní donucovací orgány, že tento kupující neurčil odpovědnou kontaktní osobu pro Unii. Komise může upozornění doplnit o jakékoli informace, které mohou donucovacím orgánům usnadnit přijetí rychlých a vhodných opatření.

KAPITOLA VII

PROCESNÍ USTANOVENÍ

Článek 28

Povinnost Komise podávat zprávy

1. Do 11. září 2031 předloží Komise zprávu o uplatňování tohoto nařízení Evropskému parlamentu a Radě, jakož i Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů. Komise tuto zprávu zohlední při provádění hodnocení směrnice (EU) 2019/633. Ve vhodných případech je k tomuto hodnocení přiložen legislativní návrh týkající se tohoto nařízení.

2. Komise ve zprávě uvedené v odstavci 1 tohoto článku vychází z výročních zpráv uvedených v čl. 10 odst. 2 směrnice (EU) 2019/633. V případě potřeby si od členských států může vyžádat doplňující informace.

3. Ve zprávě uvedené v odstavci 1 je popsán vývoj mechanismů spolupráce zřízených podle tohoto nařízení a donucovací činnosti, zejména určení nejčastějších typů přeshraničních nekalých obchodních praktik, nejvíce postižených odvětví a typů kupujících, včetně kupujících usazených mimo Unii, kteří jsou nejčastěji zapojeni.

Článek 29

Podávání zpráv členskými státy

Výroční zpráva uvedená v čl. 10 odst. 1 směrnice (EU) 2019/633 obsahuje podrobnosti o činnostech spadajících do oblasti působnosti tohoto nařízení. Tyto podrobnosti zahrnují mimo jiné počet žádostí obdržených dožádanými donucovacími orgány v souladu s články 7, 8, 9 a 12 tohoto nařízení, jakož i počet koordinovaných postupů proti rozsáhlým nekalým obchodním praktikám s přeshraničním rozměrem v souladu s článkem 18 tohoto nařízení, které byly zahájeny nebo ukončeny během předchozího roku. Pro každou uzavřenou žádost nebo ukončený postup je ve zprávě uveden souhrnný popis věci a podniknutých kroků a opatření.

Článek 30

Systém pro výměnu informací o vnitřním trhu

1. Pro účely článků 7, 8, 9, 11, 12 a 13, článků 15 až 22 a článků 24, 26 a 27 tohoto nařízení se použije systém pro výměnu informací o vnitřním trhu (IMI) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1024/2012 ([10]).

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu se článkem 31 za účelem změny odstavce 1 tohoto článku, pokud jde o nástroj, který se má používat pro správu oznámení a sdělení mezi donucovacími orgány s cílem zohlednit budoucí technické potřeby.

Článek 31

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 30 odst. 2 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 9. března 2026. Komise vypracuje zprávu o přenesení pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament ani Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 30 odst. 2 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 30 odst. 2 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 32

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro společnou organizaci zemědělských trhů zřízený článkem 229 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ([11]). Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

([10]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1024/2012 ze dne 25. října 2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu a o zrušení rozhodnutí Komise 2008/49/ES („nařízení o systému IMI“) (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1024/oj).

([11]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj).

KAPITOLA VIII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 33

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od 10. září 2027.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 11. března 2026.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předsedkyně	*předsedkyně*
R. METSOLA	M. RAOUNA